

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ : ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเป็นสมาชิกสมาคมชาวไร่อ้อยของ
เกษตรกรชาวไร่อ้อย อำเภอกะเคาะ จังหวัดลำปาง

ผู้วิจัย

นาย มงคล ผิดผล

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วราภา คุณาพร	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.ไพบูลย์ สุทธิสุภา	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กฉิน ศรีมงคล	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดุษฎี ณ ลำปาง	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจสังคม และอื่นๆ ที่มีผล
ต่อการเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมชาวไร่อ้อย ตลอดจนปัญหาและแนวทางในการพัฒนาอาชีพการ
ปลูกอ้อยของเกษตรกร
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ เกษตรกรที่เป็นชาวไร่อ้อย ของอำเภอกะเคาะ
จังหวัดลำปาง จำนวน 130 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
จากเกษตรกรชาวไร่อ้อย คิดเป็นร้อยละ 30 ของจำนวนเกษตรกรทั้งหมด 431 คน โดยแยกเป็น
เกษตรกรชาวไร่อ้อยที่เป็นสมาชิกสมาคมชาวไร่อ้อย 98 คน และไม่เป็นสมาชิก 32 คน ข้อมูลที่
ได้นำมาวิเคราะห์ผลทางสถิติ โดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุดสูงสุด
และสถิติไคสแควร์

จากการวิจัยพบว่า เกษตรกรชาวไร่อ้อยมีอายุเฉลี่ย 43.75 ปี มีการศึกษาระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีรายได้จากการปลูกอ้อยเฉลี่ยต่อปี 28,012.74 บาท รายได้รวมเฉลี่ยต่อปี 42,805.67 บาท ขนาดของพื้นที่ปลูกอ้อยเฉลี่ย 10.3 ไร่ ขนาดพื้นที่ถือครองเฉลี่ย 16.3 ไร่ ได้รับข่าวสารการเกษตรจากเพื่อนบ้าน มีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์และการดำเนินงานของสมาคมชาวไร่อ้อยมาก และเกษตรกรชาวไร่อ้อยมีความพอใจในผลการดำเนินงานของสมาคมชาวไร่อ้อยในระดับปานกลาง

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยทางด้านการศึกษาเป็นสมาชิกของโรงงานน้ำตาล และความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ และการดำเนินงานของสมาคมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับการเป็นและไม่เป็นสมาชิกของสมาคมชาวไร่อ้อยเขลางค์นคร ส่วนปัจจัยด้าน อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ขนาดพื้นที่ถือครอง การได้รับข่าวสารทางการเกษตร ความต้องการเงินกู้ และความพอใจในผลการดำเนินงานของสมาคม ไม่มีความสัมพันธ์ กับการเป็นและไม่เป็นสมาชิกของสมาคมชาวไร่อ้อยเขลางค์นคร แต่ประการใด

ปัญหาการดำเนินงานของสมาคมชาวไร่อ้อยที่พบคือ มีการให้บริการน้อย ขาดการประชาสัมพันธ์ในการรับสมัครใหม่ เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ การติดต่อประสานการทำงานระหว่างโรงงานน้ำตาลกับสมาคมยังล่าช้า ในส่วนของเกษตรกรปรากฏว่า ชาวอ้อยได้ราคาต่ำไม่คุ้มทุนขาดแคลนแรงงาน เพราะแรงงานภาคเกษตรเคลื่อนย้ายไปสู่ภาคอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมเซรามิค

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยครั้งนี้ คือ สมาคมชาวไร่อ้อยควรที่จะเพิ่ม และปรับปรุงการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับวัตถุประสงค์และการดำเนินงานของสมาคม ตลอดจนการรับสมัครใหม่ ให้แพร่หลายยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรที่จะเพิ่มการบริการให้ความรู้ วิชาการ ข่าวสารการเกษตร และการฝึกอบรม แก่สมาชิก อีกทั้งควรเพิ่มเจ้าหน้าที่เพื่อให้การประสานการทำงานระหว่างโรงงานน้ำตาล กับสมาคมเป็นไปอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้นอีกด้วย